

Svärdsjö den 27/6 1954.

Kära Mamst och Jolle!

Det är svårt att skriva brev om man inget har att skriva om, men jag tror det kan vara svårt om stoffet är allt för skrymmande också. För mig gäller det väl närmast, att klara av sistnämnda s.k. svårighet!

I Lekeryd hade vi i slutet synnerligen hektiska dagar. Vi hade ju alla s.k. semesterbiljett och vår sista resdag före midsommar, som vi givetvis ville vara framme till, var den 23. Kvällen före resdagen höll Barbro och jag på till 12 på natten och 5 på morgonen var det tid och sätta fart igen. Hur det var så lyckades vi alla fall få varenda pinal från piano och skrivbord till Lars-Gabes potta och hage emballerat och ställt i "flyttbussen", som våran lille hjälpreda Kurt (Kalmar-kusinen) sa, fönster putsade och golv och väggar renskurade.

Färden upp gick utmärkt. I Borlänge börjde det bli litet drygt för Gabe, då det ett tag verkade som om tåget skulle vägra gå längre. Men på det hela taget skötte han sig fint under hela den långa resan. I Falun mottogs vi av Farbror Erik, som hämtade oss med taxi. Tyvärr hann vi inte då se något närmare på Mammas stad, men vi åker väl in endera dagen. Så bar det i väg mot Gårdvik, mot fastrar i långa banor. Under bilturen hann jag se något av ^{Vad} det vackra landskapet har att bjuda av skog, sjö och blånande berg.

I Gårdvik tycker jag då verkligen att Tant och Farbror skulle ha alla förutsättningar att trivas. De disponerar övervåningen i den ena stugan. Något större utrymme har de inte, men det är ljusst, trevligt och modernt på alla sätt. På nedanvåningen bor två av fastrarna, Karin och Hanna, och det är då inga Fröknarna Persson, förnamns-likheten till trots. Ja, snällare människor